

[Gottschalck-Hansen.]

denne lovgivning. Vi betragter loven — og jeg tænker i denne forbindelse særlig på afsnittet om grundstigningsskyld — som en dårlig lov, uretfærdig og urimelig, uretfærdig, fordi den i overvejende grad må siges at ramme ganske enkelte medborgere i vort land. Det er utvivlsomt rigtigt, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde, at det fortrinsvis er beboerne i byerne og i forstæderne, der kommer til at udrede denne grundstigningsskyld. I det mindste er det en uretfærdighed i den forstand, at man i bestræbelserne for at inddrage de samfundsskabte værdier overhovedet ikke i lovforslaget tilgodeser de arbejdsskabte. Der tages overhovedet ikke hensyn til den indsats, som gøres af den pågældende parcelsejer. Jeg har ikke glemmt, at der er en paragraf i loven, § 69, som siger, at når grundværdien ikke overstiger 30 kr. pr. m², vil et en- eller tofamilieshus være fritaget for at svare grundstigningsskyld af de første 6 000 kr. Det lyder meget besnærende og kan i den aktuelle situation også nogenlunde holde de vedkommende skadesløse, men på længere sigt vil der med det nulpunkt, der er fastsat ved den 10. almindelige vurdering 1950, kunne komme en situation, hvor de 6 000 kr. ikke nær kommer til at dække de vedkommende menneskers vanskelige situation med henblik på grundværdistigningen. Og givet er det, at der er folk, f. eks. gartnere, som for en årrække siden har erhvervet et areal uden for storbyen, købt på favorable vilkår, der kan komme i den situation, at de simpelt hen ikke har råd til at drive deres erhvervsgartneri eller opretholde deres bopæl.

Vi betragter også lovforslaget som urimeligt, fordi der har fundet en så stærk forringelse sted af de to grundbeløbstillæg, fejlsvurderingstillægget og konjunkturtillægget.

Fejlvurderingstillægget er praktisk talt ophævet. Man har godt nok udarbejdet en ny paragraf, hvorved der skabes mulighed for 10 pct. fradrag i grundværdien på op til 1 kr. pr. m², men som der står i bemærkningerne til lovforslaget, vil det fortrinsvis holde landbruget skadesløst, det får ingen praktisk betydning for andre grundejere uden for storbyerne. Den vurde-

ring, som registreres, hviler på et skøn, og et skøn må nu engang have en fejlmargen. Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, at man sådan ganske uden videre stryger hele fejlsvurderingstillægget.

Hvad konjunkturtillægget angår, er det også blevet meget forringet, fordi man i lovforslagets § 56, stk. 1, ved gennemsnitsberegningen undtager København, Frederiksberg og Københavns amtsrådskreds samt Århus, Odense, Ålborg, Esbjerg, Nørresundby o. s. v., altså de byer og omegnskommuner, hvor der kan registreres en virkelig stigning.

Endelig kan man med nogen ret stille det spørgsmål, om det er rigtigt, at man i samme takt, trit og tempo, som mønten forringes, skal opskrive den faste ejendom og på den måde give de pågældende grundejere en værdi, som i virkeligheden er fiktiv.

Vi har imidlertid ikke villet nægte at arbejde med i udvalget. Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, sluttede sin ordførelse med at sige, at vi aktivt og kritisk ville gå ind i udvalgsforhandlingerne. Det har vi søgt at leve op til.

Vi har stillet to forslag, ikke som egentlige ændringsforslag, men som spørgsmål, vi gerne ville have taget op til debat — de blev også omtalt af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det ene gik ud på, at der af grundværdien efter fradrag for forbedringer og efter fradrag af et eventuelt beløb for værditab skulle svares en afgift til staten på 6 promille, således at den ret med hensyn til fradrag for værditab, som gælder med hensyn til beregningen af grundværdistigningen, også skulle komme til at gælde ved beregningen af selve grundskylden.

Endvidere har vi også sammen med partiet venstre søgt at skabe sikkerhed for, at enhver ejendom, der drives som landbrugsejendom — og således ville jeg for min part også karakterisere deciderede gartnerier — skulle være fritaget for grundstigningsskyld. Vi har ikke kunnet komme igennem med disse problemer, men den højtærede finansminister har stillet en række ændringsforslag, som vi for langt de flestes vedkommende fuldt og helt kan tiltræde. Jeg synes, det er rigtigt, at kun den del af de statsanstalten for livsforsikring